

Časopis Trefa 7

Školní časopis žáků a učitelů na ZŠ a MŠ Tupolevova, Praha

Úvodník redakce

Milí pasažéři, znovu se setkáváme na palubě Trefy, tentokrát poprvé ve školním roce 2018/19. Snad to bude příjemný školní rok, ve kterém se vám podaří dosáhnout toho, co jste si stanovili, a snad najdete i nové přátele nebo znovuobjevíte ty, které jste třeba ztratili.

V tomto čísle Trefy se můžeme dozvědět něco zajímavého o

novém učiteli na druhém stupni – panu učiteli Jiřím Nývltovi, zavzpomínáme si na školu v přírodě, jíž se letos zatím zúčastnily šesté a sedmé třídy, podíváme se některá zajímavá literární dílka našich spolužáků a seznámíme se s běžným dnem dvou našich devátáků. A to samozřejmě není vše. Už jste někdy například přemýšleli nad tím, jak vlastně získáváte informace o tom, co se právě děje ve světě? Zajímáte se o to? Právě tuhle otázku jsme si s žáky druhého stupně tentokrát položili. Co odpovídali, zjistíte na následujících stranách.

Příjemný podzimní let!

Kulturní tipy

Doporučuji knihu *My děti ze stanice ZOO*. Je poučná. Upřesnila mi názor na drogy a na lidi s drogovou závislostí.

Nedávno jsem navštívila letňanské kino a byla jsem na filmu *Temné síly*.

Běžte na horor *The Nun*. Bylo to legrační a trochu strašidelné.

Clash Royale je F2P hra. Hraje se on-line. Ve hře jde o to, abyste soupeři zničili tři věže, útočíte s osmi kartami. Hra je zábavná, mohu ji doporučit.

Zajděte si na hru *Zamilovaný Shakespeare* do Divadla pod Palmovkou.

Viděla jsem v Lucerně hru *Když draka bolí hlava*. Bylo to moc pěkné.

Úvodník pana ředitele

Zdravím všechny čtenáře Trefy!

Dřív než popřeji všem hezký podzim, zdárné dokončení našeho pavilonu a příjemné prožití svátků, které nás čekají, mi dovolu malý zamyšlení nad dvěma měsíci, které už uplynuly z nového školního roku. To to letí, co?

Přijde mi, jako byste ještě někteří byli na prázdninách. Snad je to tím, že je pořád teplo a vy si myslíte, že jste u babičky nebo na chalupě. Mám na mysli vaše chování o přestávkách, především o velké přestávce (ale i o hodinách). Týká se to především prvního stupně, a to 2. až 4. ročníku.

Nelíbí se mi, jak hlavně vy, pánové, do sebe neustále strkáte, mlátíte se hlava nehlava. Hrajete fotbal, který připomíná spíš ragby, hrajete na babu a každou chvíli leží někdo na zemi. Shazujete se z našeho pódia, házíte si šišky do obličeje, zakopáváte si vzájemně balóny... A to vše po napomenutí učitelem! Agresivita, se kterou na sebe navzájem útočíte, jednou skončí úrazem! Nevím, kde tohle berete, ale přijde mi, že někteří se po škole pohybujete jak v počítačových hrách, kde je kopání a bití dovoleno. Omyl! Škola není žádná virtuální realita a platí tady pravidla slušného chování a respektování se navzájem.

Stejně tak se mi nelíbí, že plno z vás na 1. i na 2. stupni, a to i holky, používá sprostá slova (ve škole i mimo ni). Je pravda, že se nám to trochu rozmáhá i v médiích, ale to není důvod, abyste tak mluvili vy!

Častujete se výrazy, nad kterými nám dospělým vstávají vlasy na hlavě! Nepředpokládám, že takto mluvíte doma před rodiči, tak toho laskavě ušetřete i nás ve škole! Zkrátka, chovejte se slušně!

A teď to přání. Podzim už tu máme, tak si ho užijte! Nový pavilon je před dokončením, takže si všichni budeme přát, aby se vše stihlo včas a my jsme ho mohli co nejdřív využívat. V kmenových učebnách plánuji „ubytovat“ naše nejmenší žáčky společně se druhým a třetím ročníkem. To se ještě uvidí. Pro ty starší zde máme připravené nové odborné učebny počítačů, jazyků, ale i fyziky, chemie a přírodopisu. A to ani nemluvíme o nové části naší jídelny.

Poslední, co bych chtěl poznamenat, je již zmiňovaný státní svátek – výročí vzniku Československa. Letos navíc ozvláštněný tím, že jde o výročí stoleté. Při té příležitosti bylo v médiích plno dokumentů, filmů, příspěvků, které mohly obohatit vaše znalosti o tom, jak se rodila naše republika, kdo přispěl k jejímu vzniku, jaká to byla doba... Možná je to čas k zamyšlení se nad tím, že svoboda a demokratické principy (zakotvené ve Washingtonské deklaraci – opět nový pojem – devátáci již jistě vědí) nejsou zadarmo a že je potřeba mít pořád na paměti, že ne všech 100 let naše státu bylo vždy svobodných.

Tolik z dějepisu.

Užijte si listopad!

Váš
pan ředitel

Co jsme v poslední době zažili?

Aneb nekonečný seriál ze života naší školy

Škola v přírodě Nové Hutě – podzim 2018

Z celé ŠvP se mi nejvíce líbilo prostředí, každý den jsme byli venku, ať už na výletě nebo o přestávkách. Většina dětí hrála vybiku a fotbal, ostatní děti si povídaly nebo cvičily. Když jsme šli na výlet, nevěděla jsem, jestli to ujdu, ale nakonec to bylo super. Libily se mi i ostatní výlety, ačkoli se na mě šly pomalým tempem. Jednou jsme se vydali do lesa a hráli hru, ta mě „mega“ bavila a zahrála bych si ji hned znovu. Celkově se mi nejvíc líbily pláně, kopce a hlavně oblaka v noci. To ve městě neuvidíme!

Tereza Poláková, 7.A

Na ŠVP jsme přijeli v pátek. Jsem na pokoji pro tři lidi. Je tam často sranda, ale po večerce se musíme tlumit, ale stejně si povídáme častokrát

i dlouho do noci (vstávání je moc příjemné). Ráno tahá lidi z postelí předem určená služba - obvykle opět příjemná záležitost.

Snídaně začíná v osm hodin a podává se formou švédských stolů, na kterých je šunka, sýry, lupínky a nutela atd. Na obědy jsme rozděleni na dvě skupiny. První skupina jsou obě šesté třídy, které jdou na oběd ve dvanáct hodin, a druhá skupina, což jsou sedmáci, jdou na oběd v půl jedné. Jídlo je tady moc dobré a vždy nám rádi přidají. Večere probíhá obdobně a začíná v šest hodin a druhá skupina jde na večeri o dvacet minut později.

Krajina na Šumavě je krásná. Počasí nám úžasně vyšlo a každý den máme jiný program, např. boj o vlajku, orientační běh, sportovní den atd. Moc doporučuji.

Martin Kopřiva, 7.A

Výlet na zámek Hluboká

V úterý jsme jeli na zámek Hluboká. Vstali jsme, nasnídali se a v devět patnáct jsme vyjeli. Cesta byla celkem dlouhá, ale nebylo to nic strašného.

Když jsme dorazili, vystoupili jsme z autobusu a šli na zámek. Dorazili jsme k zámku a šli na prohlídku. Zámek byl pěkný a prohlídka zajímavá. Po prohlídce jsme sešli dolů do města Hluboká nad Vltavou a měli hodinu rozchod. Mí kamarádi zůstali v centru, ale já jsem se šla podívat dál do města. Našla jsem jednu krásnou cestu, která mě dovedla na návrší, ze kterého byla vidět část města. Hodina utekla jako nic, vrátila jsem se do města a čekala, až přijdou učitelé. Když učitelé přišli, šli jsme zpátky k autobusům. Cestou zpátky jsme museli zastavit, protože se mému spolužákovi udělalo špatně. Když jsme přijeli na hotel, byli jsme venku a hráli různé hry. Pak jsme se navečeřeli a začal večerní program. Tento den jsem si opravdu užila, byl moc hezký.

Barbora Provazníková, 7.A

V úterý jsme jeli autobusem na celodenní výlet na prohlídku zámku Hluboká.

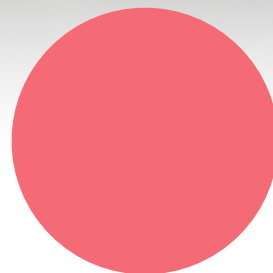
Ráno jsme se nasnídali jako každý den a po snídani jsme vyrazili na zámek. Po více než hodině jsme konečně dorazili na Hlubokou.

Po cca 30 minutách jsme šli na prohlídku zámku. Prohlídka trvala asi hodinu. Různé zajímavosti a informace nám říkal průvodce a bylo to velmi zajímavé. Když prohlídka skončila, dostali jsme na náměstí rozchod na 45

minut. Poté jsme znovu nasedli do autobusu a přijeli zpět na hotel a šli jsme na večeři.

Výlet se mi líbil a těším se, až se na něj pojedou kouknout znovu.

Adam Tóth, 7.A

Přednáška o bezpečnosti na Tupolevce

Naši školu navštívili policisté a přednášeli žákům prvního stupně o bezpečném chování v různých situacích, které je mohou potkat. Přednáška trvala jednu vyučovací hodinu a žáci se mohli ptát, na informace, které je zajímaly a zároveň s policisty vymýšleli možná řešení, jak v nebezpečných situacích nejlépe jednat. Dětem se povídání moc líbilo a jistě jsou zase o něco lépe připraveni na život.

Co si děti zapamatovaly?

Lucka: Policistu poznám tak, že má na rameni a na prsou znak. Číslo 158 je na státní policii, číslo 156 je na městskou policii, číslo 155 je na záchranku, číslo 150 je na hasiče. Když nebudu tato čísla znát, tak zavolám 112.

Jolanka: Když se ztratím v obchodě, mám jít za paní prodavačkou.

Mára: Pan policista nám radil, že si nemáme nic brát od cizích lidí.

Ivan: Když jedeme na kole, vždy bychom měli mít helmu.

Maruška: Dozvěděla jsem se, jaká jsou důležitá telefonní čísla. Policista nosí odznak na uniformě, tak ho poznám. Dostali jsme rozvrh hodin jako dárek.

Kája: Pan policista nám připomněl, na co si máme dávat pozor při přecházení silnice.

redakce

Tupolevka se zúčastnila přespolečného běhu

Tradičně se běželo v Xaverovském háji v Praze v Dolních Počernicích. Soutěžilo se ve čtyřech kategoriích: mladší žáci, mladší žákyně, starší žáci a starší žákyně. Ve všech měla naše škola zastoupení.

Do finále Prahy postupovalo pouze vítězné družstvo, bohužel jsme ani na jedno první týmové místo nedosáhli – nepostoupili jsme do pražského finále. Přesto jsme jako škola zanechali dobrý dojem. Mladší žáci doběhli na druhém a třetím místě. Mladší žákyně se umístily na třetím místě. Snad se v budoucnu k medailovým pozicím přidají další žáci a postoupíme jako tým do pražského finále.

redakce

Druháci na zážitkovém výletě o zrní

Už jste někdy jedli chleba, rohlík, pizzu, špagety, koláč nebo dort? Určitě ano. A víte, co mají společného?

K jejich přípravě je třeba mouka. Co to ale mouka je? Jak vzniká? Kde ji získáme? To a ještě plno dalších zajímavostí jsme se dozvěděli na výpravě Od zrníčka ke chlebu v ekocentru Prales Kbely.

Matěj: Líbilo se mi, jak jsme si povídali o zrní.

Anetka: Bylo skvělé, že jsme si mohli vše vyzkoušet.

Radek: Zaujalo mě, jak se z rozemletého zrníčka stala mouka.

Druháci z Tupolevky

Nobelovky

V této rubrice se letos seznámíme s některými významnými nositeli této nejslavnější světové ceny.

Nobelova cena míru

Nobelova cena se uděluje každý rok za přínos lidské společnosti. Oceňováni jsou vědci, umělci, politici nebo jiní výjimeční lidé za úspěchy v různých oborech – lékařství, fyzice, chemii, literatuře... Nejvýznamnější a světem nejvíce sledovaná je ale cena za mír. Několikrát byl na ni nominován i náš bývalý prezident **Václav Havel**. Zatím jediní Češi, kteří kdy tuto cenu získali, jsou **Jaroslav Seifert** (za literaturu) a **Jaroslav Heyrovský** (za chemii).

Cenu založil švédský vědec **Alfréd Nobel**, vynálezce dynamitu. Snad právě proto, že viděl, jak jeho skvělý vynález přináší lidem nejen pomoc, ale i zkázu. Ve své závěti odkázal svůj obrovský majetek akademii, která měla každoročně udělit cenu těm, jež přinesou lidstvu největší prospěch.

Nobelova cena za mír 2018 – Nadia Muradová a Denis Mukwege

V letošním roce obdrželi toto nejvýznamnější světové ocenění hned dva lidé. Ano, i to se někdy stává. V tomto případě si ji oba opravdu zaslouží, protože bojují (každý podle svých možností) proti hrůze, která se bohužel na světě stále odehrává – sexuálnímu násilí.

První oceněnou je jezídká dívka, nyní už mladá žena Nadia Muradová. Tato irácká dívka

patří k menšině jezídů. Ti mají zvláštní náboženství a kulturu a kvůli tomu je pronásledovali členové Islámského státu. Jezídy vraždili a mladé dívky unášeli a nepředstavitelným způsobem je trápili.

Nadia, která byla také unesena a několik měsíců týrána, uprchla a statečně podala svědectví celému světu o tom, co strašného se těmto dívkám, často ještě dětem, děje. Bylo to od ní obrovsky statečné, protože v tradiční společnosti, z níž pochází, se o věcech jako je sexuální násilí nemluví a dívka, které se něco takového stalo, bývá považována za skvrnu na rodinné cti. Nadia se odváží možná i proto, že všichni z její rodiny (18 lidí!) byli povražděni. Svým statečným činem, tím, že ukázala všem svou tvář a vyprávěla svůj příběh, pomohla tisícům jiných žen a dívek a donutila celý svět, aby před jejich osudem nezavíral oči.

Druhým oceněným je muž – lékař Denis Mukwege pocházející z Konga. Založil v této chudé zemi s minimální lékařskou péčí nemocnici, která léčí ženy, kterým bylo ublíženo podobně jako Nadie. V zemi probíhá občanská válka a těchto žen jsou bohužel každý rok tisíce. Díky doktoru Mukwegemu se mohou uzdravit a zkusit dál žít.

Nobelův výbor vybral tyto dva lidi jako symbol boje proti násilí na ženách, které je používáno jako válečná zbraň. I jednotlivec může změnit, nebo alespoň zlepšit svět!

Anketa

„Odkud získáváš informace o dění ve světě? Co tě nejvíce zajímá?“

Anonym (8.B): Ano, sleduji dění, čerpám ze soc. sítí nebo zpráv od lidí kolem sebe.

Anonym(8.B): Sleduji hlavně sport, ale samozřejmě i volby a problémy v zahraničí. Čerpám od rodičů, z internetu a televize.

Anonym (8.B): Většinou na zprávy koukám v televizi, ale když jde o občanku, tak čerpám z internetu.

Víra Utva (8.B): Já sleduji zprávy z idnes.cz a novinky.cz a také ze soc. sítí.

Dia Dolanská (8.B): Občas sleduji. Zajímají mě hlavně zahraniční události. Z televize a idnes.cz.

Tereza Kukrálová (8.B): Občas, sem tam se na zprávy v televizi podívám, ale jen proto, že nic jiného nedávají.

Honza Lebeda (5.C): Jsem informován o tom, co se děje ve světě a informace čerpám z televize.

Daniela Míčková (5.C): Přehled trochu mám, čerpám nejvíce z televize.

Marek Findejs (5.C): Čerpám informace z televizních zpráv.

Karolína Ch. (5.C): O situaci ve světě se dozvídám z internetu a od táty.

Šimon Kocner (5.C): Z televize a z internetu se dozvídám spoustu zajímavých věcí ze světa, ale přehled úplný nemám.

Andrea Koucká (9.A): Ano, myslím, že přehled o informacích ve světě celkem mám. Tyto informace získávám hlavně z internetu a popřípadě od rodičů a bratra.

Marek Křemen (9.A): Přehled o tom, co se děje ve světě, mám. Nejčastěji čerpám z ČT 1.

Martin Matějka (9.A): Víím, co se děje ve světě. Zajímám se hodně o sport a motorsport.

Magda Karásková (9.A): Asi mám. Informace získávám z internetu, ze sociálních sítí, z novin nebo například z Letňanských listů a od rodičů.

Aleš Čech (9.A): Mám celkem dobrý přehled o tom, co se děje ve světě. Vyhledávám na internetu a čtu noviny.

Jeden den s...

... Anničkou Rektořikovou z 9.A

Už zase zvoní budík nastavený na 6:40 a já, aniž bych chtěla, musím vstávat. Když se trochu vzpamatuji a uvědomím si, že bych měla začít něco dělat, nebo zase nebudu stíhat, provedu ranní hygienu, učešu se.

A jejda! Už zase nestíhám, rychle naházím všechno

potřebné učení do tašky, popadnu něco ke snídani, co sním ve škole, a pádím do školy.

Když pár hodin plných královny věd, pravopisu a testů ve zdraví přežiju, jdu na oběd. Po obědě pospíchám na autobus, abych byla co nejdřív doma.

Doma, když to jde, chvíli odpočívám a po chvíli se jdu rozehráť na housle (alespoň hodinu), abych byla rozehraná na to, až přijde učitelka.

Učitelka chodí přibližně kolem páté, když přijde, jdeme hned hrát. Mám s ní mít hodinu, případně dvě, ale vždycky přetáhneme

minimálně o půl hodiny, dost často přetáhneme i o hodinu.

Paní učitelku mám moc ráda a je to hlavně ona, kdo mi pomohl pokročit a naučit se noty za necelé dva roky na takovou úroveň, abych měla šanci se dostat na hudební konzervatoř. Mám v ní velký vzor a už to, že mě učí zrovna ona, je pro mě obrovská podpora.

Když mám pro dnešek houslí dost, tak chvíli hraji na kytaru, abych si uvolnila a protáhla ruce.

Asi čekáte, že teď přijde na řadu učení... Popravdě - není to zrovna nic ke chlubení, ale já se doma většinou neučím. I když přeci jen slovo „neučím“ není

asi zrovna to správné, ano, neučím se věci do školy, ale místo toho se učím nauku na přijímačky na již zmíněnou konzervatoř.

Konečně mám všechno hotové, a tak jelikož už je celkem pozdě, jdu si lehnout a jako asi každé dítě téhle internetové doby jsem ještě nějakou chvíli na mobilu. Večer se samozřejmě na rozdíl od rána spát nechce, a tak se ta chvíle promění na docela dlouhou dobu.

Tak já jdu spát, ahoj!

Nový pan učitel - rozhovor s Jirkou Nývlttem

Jaký je zatím tvůj nejlepší zážitek na naší škole?

Když jsem šel po schodech, spadly mi klíče a jedna holčička je zvedla a podala mi je. To mě potěšilo.

Čemu ses věnoval před tím, než jsi přišel k nám?

Prodával jsem sportovní věci, byl jsem trenérem badmintonu dětí i dospělých, což dělám ve volném čase i nyní a strašně mě to baví.

Co bys jako tělocvikář řekl o fyzické kondici dnešních dětí?

Fyzická kondice dnešních dětí je horší než v minulosti, ale to je všeobecně známo. Myslím si však, že děti naší školy převyšují republikový průměr.

Myslíš, že se dnešní děti liší od tebe a tvých spolužáků v jejich letech?

Určitě. Dneska je daleko více možností, jak trávit volný čas, každý se může věnovat tomu, co ho baví a naplňuje.

Jaký jsi byl žák? Co tě bavilo a co ne?

Bavil mě tělocvik a zeměpis.

Kdybys mohl změnit jednu věc na českých školách, co by to bylo?

To by nebyla jediná věc. Tady si spíše dovolím poradit těm, kteří o tom rozhodují, aby si vzali příklad ze školských systémů ze skandinávských zemí.

Jak nejraději trávíš volný čas?

Sportuji, sbírám sportovní hry, trávím čas s rodinou a kamarády, kouknu na filmy.

Máš nějaké životní motto?

Motta a citáty si čtu velmi rád a často. K mým oblíbeným autorům patří Konfucius, Michael Jordan, Mahátma Gándhí.

Děkuji za rozhovor a přeji Ti, aby Tě práce u nás bavila.

redakce

Rozhovor

Rozhovor s Alešem Čechem, hokejistou z 9.A

Od kolika let hraješ hokej?

Hokeji jsem se začal věnovat ve 4 letech.

Jaký je tvůj mateřský tým a kde hraješ nyní?

Jako malý kluk jsem začal v Letňanech a poté jsem přestoupil do pražské Slávie.

Jak často trénuješ?
Máte nějaká hokejová soustředění?

Na ledě jsem každý den kromě čtvrtka a soboty, to hrajeme zápasy. Na soustředění jezdíme na začátku sezóny.

Chodíš i na individuální tréninky?

Chodím na individuály každé pondělí s panem Zavadilem.

Stíháš i jiné sporty kromě hokeje?

Občas si jdeme s kamarády zakopat nebo jdeme do bazénu.

Jak se udržuješ v kondici?

Kondici si udržuji, chodím běhat a někdy zajdu do posilovny.

Byly někdy chvíle, kdy jsi chtěl s hokejem skončit a proč?

Pár chvil jsem zažil. Minulou sezónu jsem chtěl skončit kvůli trenérovi, ale kdyby mi kluci nepomohli, tak bych už nehrál hokej.

Jak zvládáš školu a hokej, je to náročné?

Je to náročné, ale hodně mi pomáhá s učením mamka, takže to docela zvládám.

Stýkáte se s chlapci z hokeje i mimo lední stadion?

Hodně věci děláme jako tým, chodíme spolu nakupovat někdy zajdeme i do kina, prostě většinu času trávíme pohromadě.

Máš nějaký hokejový vzor?

Můj vzor je Michal Kempný, je obráncem a hraje za Washington Capitals.

V jakém klubu bys chtěl jednou působit?

Na týmu mi nezáleží, ale chtěl bych hrát v NHL.

Děkujeme za rozhovor a přejeme mnoho úspěchů.

Hokejová hantýrka
(vlastními slovy vysvětluje Aleš):

Hattrick: Když jeden hráč dá 3 góly v jednom zápase.

Icing: Znamená, že když hráč vystřelí puk před červenou čarou a dojede až za brankovou čáru, tak se puk vrací do pásma.

Trestné střelení: Trestné střelení je, když jede hráč sám na bránu a je faulovaný protihráčem, tak se nařizuje trestné střelení, což znamená, že puk se dá do středového kruhu, hráč si vezme puk a jede sám na bránu.

Centr: Center je hráč, který chodí na buly a pomáhá útoku i obraně, řídí svoji lajnu.

Křídlo: Křídla jsou útoční hráči, jsou dvě v lajně, napravo a nalevo od centra.

Mladí spisovatelé

P – pohádka

Prvorozená princezna Pavlína plakala pod postelí pro prince. Pod postelí prolezl Petr Pan, přál princezně překrásného prince Pepina, pak pomocí propisky překreslil pravého prince. Princ později procitl.

Princ před půlnocí políbil princeznu. Princezna podlehla pokušení. Po prosinci patnáctého porodila princátko Petra, pojmenovaného podle Petra Pana.

Petříček přišel pro předpovídače, předpovídač předpověděl počasí, pak pravil předpověď pozdější princovy paní. Později Petříček podle předpovědi políbil papouška. Popatřil paní, proměněného papouška. Pak políbil paní a papali přeslazené pusinky.

Petříček podlehl pusinkám, padl. Princezna pod postelí plakala pro prince.

Eva Švecová, Ester Šlehoferová, Kristýna Vegrichová, Veronika Rychetská, 8. B

pořádně všímá, ale mohla by si před tím umýt ruce. Pořád jí přicházejí nějaké zprávy, a protože mě to nebaví, tak se jí někdy naschvál seknu

Kristýna Cabejšková, 8. B

Můj pohled na lampu

Rozhodla jsem se vám popsat svoji lampu na nočním stolku. Prosvětla moje nejtemnější noci a přinesla mi světlo, když jsem si četla nebo se učila. Byla mi oporou i kamarádkou. Její světlo pohaslo, protože se jí vybily baterky. Je to moje vina, věděla jsem, že po ní nemůžu chtít, aby svítila tak dlouhou dobu. Navždy zůstane v mém srdci.

Lampa

Ted' vám povím moji pravdivou verzi příběhu. Myslela jsem si, že jsme kamarádky, ale ona mě zabila. Ano, vím, že mi později vyměnila baterky, ale zranilo mě to, zradila moji důvěru. Udělala jsem toho pro ni tolik, užívaly jsme si společné chvíle nad čtením nebo jsem se dozvěděla spoustu zajímavých věcí nad jejím sešitem nebo učebnicí. Snad jí jednou dokážu odpustit, ale ted' je ještě brzy.

Ester Šlehoferová, 8. B

Líčení z pohledu věci

Mobil

Vždycky ráno ji musím vzbudit. Bože, tak moc mě to nebaví! Vždycky mě tak hnusně típne a hned mě strčí do tašky. Jako co jsem? Věc? No jsem, ale nemusela by mě takhle brát. Po škole to se mnou pořádně rozjede. Aspoň si mě

Sonety 8. B

Podzim

Vše je tak krásné, nové a neokoukané,
jakoby podzim ještě nikdy nebyl.
Všechny listy jsou rozfoukané,
nejradši bych je všechny na papír nalepil.

Toto počasí je krásné samo o sobě,
že je to někdy až k nevíře.
Někdy mi přijde, že má ty barvy v zásobě,
všechny děti skáčou radostí do výše.

Silný vítr a lehký deštík,
raději si s sebou vezmu pláštík,
ten podzim je tak proměnlivý.

Ted'ka právě za oknem sedím
a z toho okna zaujatě hledím,
ten podzim je tak citlivý.

Nicol Čadová

Láska

Byl to ten pocit, když byl na dohled,
jak naše oči se střetly.

Vím, že je to láska hned na pohled,
jak naše srdce se vpletly.

Venku, když na nás děti omylem hodily míč,
já jsem se zasmála,
říkal mi, že můj úsměv je od srdce klíč,
hned bych se vdávala.

Jak jsem řekla, tak to je,
on mě vážně miluje,
tam ten pohled na něj – mě u srdce hrálo.

Ted' každý den ho vedle sebe mám.
A to, lidi, říkám vám,
k lásce a milování stačí tak málo.

Anonym

Co by se stalo, kdybychom se setkali s mimozemšťany? (úvaha)

Co by se stalo, kdyby na planetě Zemi přistáli mimozemšťani? Mimozemšťani... co to vlastně je? No, řekla bych, že každý si je představuje jinak, někdo je vidí jako lidi, někdo jako zmutované příšery, někdo modré, zelené a nebo červené, někdo je vidí jako hodné a druhý jako zlé. Zkrátka každý si pod slovem „mimozemšťan” představí něco jiného. Já si je představuji jako docela roztomilé příšerky s hodným charakterem a různými barvami. A teď tedy, co by se stalo, kdyby... Představte si, jak se vrátíte pozdě domů z práce, školy, z venku s kamarády a je tma, nikde nikdo, všichni spí, jen právě vy se potulujete temnou ulicí, když vám najednou zableskne nad hlavou, podíváte a uvidíte přímo nad svou hlavou obří ufo. Co by ve vás v tu chvíli bylo? Strach, panika, úzkost, radost, nebo byste jen tak nehybně stáli a měli v hlavě plno otázek, na které nemůžete sami odpovědět? Ve mně by propuknul strach a zároveň bych stála a nechápavě koukala, bála bych se, že mě odnesou na svou planetu, ale zároveň bych tam chtěla. A co když jsme pro mimozemšťany mimozemšťani my? Co když oni si říkají o nás to samé, co my o nich? Je spousta otázek, na které nelze najít odpověď a možná je dobře, že odpovědi neznáme.

Stázka Turčáková, 9.B

Svědomí (úvaha)

Co to vlastně svědomí je? Podle mě je svědomí nějaký pocit viny za něco, co jsem provedla, nebo něco, k čemu jsem neměla povolení například od rodičů nebo kamarádů.

Co znamená zpytovat svědomí? Myslím si, že zpytovat svědomí znamená něco jako zkoumání správných nebo špatných věcí ve svém životě a napravení všeho, co bylo uděláno špatně. Někdy je nejspíš dobré se podívat na své činy z jiného úhlu pohledu. Svědomí asi může zlepšit i lidské chování. Když se člověk snaží udělat něco špatného nebo zlého, tak mu v tom svědomí může zabránit.

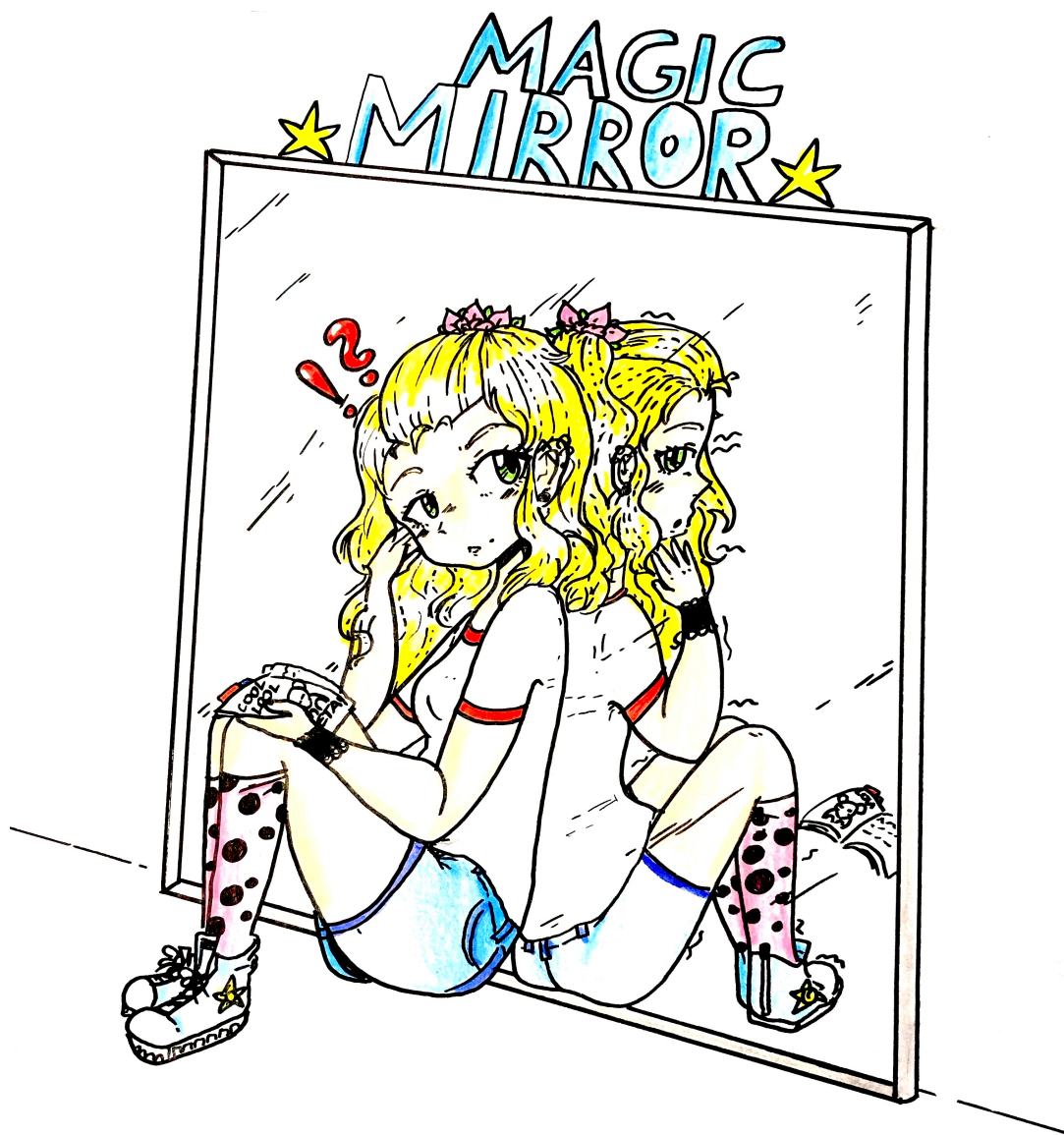
Yana Hryno, 9.B

Našla jsem v oblacích jelena (nonsensová poezie)

Našla jsem v oblacích jelena,
skákali přes dvě kolena,
uviděli čtyři mamuty
a rozběhli se daleko od trávy.

Později skákali u moře
tam a zpátky, tam a zpátky
celý den a celou noc,
než si řekli dobrou noc.

Marija Jablanovič, 7.A

Kresba: Adéla Sedláčková, 7.B